

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: حمید بهشتی

۲۵ جنوری ۲۰۱۸

اجازه نمی‌دهیم بر تاریخ فعالیت‌های عاری از خشونت مردم خاک پاشیده شود

بیانیه بیش از ۲۰۰ نفر از فعالان جنبش زنان در همراهی با اعتراض‌های خیابانی اخیر مردم ایران

تظاهرات ۱۰ دیماه [جدی] ۱۳۹۶

در یک سال گذشته روزی نبوده که جایی در این کشور شاهد اعتراضات آرام مردمی نباشد؛ کارگران به جان آمده از حقوق‌های معوقه، معلمان، مالباختگان مؤسسات مالی، کولبرانی که آماج گلوله قرار گرفتند و... بارها و بارها با تجمع در خیابان، مقابل مجلس و ادارات دولتی یا محل کارشان تلاش کرده‌اند تا مشکلات خود را به گوش مسئولان برسانند. صدایی که شنیده نشد تا این روزها که تظاهرات سراسری در شهرها و روستاها صدای اعتراض مردم را به گوش همگان رساند.

تهران - ۸ آذرماه [قوس] ۱۳۹۶

صدای مردمی در طلب حقوقشان که فعالان مدنی حوزه‌های مختلف همواره برای انعکاس آن تلاش کرده‌اند اما در خانه یا خیابان، حین تجمع یا نوشتن یادداشت و امضای بیانیه با خشونت مواجه شدند، همانطور که امروز مردم حاضر در خیابان با خشونت مواجه می‌شوند. فعالان مدنی سال‌هاست نسبت به عواقب سیاست‌های نادرست و عمیق‌تر شدن فقر، نابرابری و شکاف طبقاتی و افزایش فشار بر گروه‌های بزرگی از مردم هشدار می‌دهند. دغدغه حقوق معوقه کارگران و تعدیل نیروی کار در بخش دولتی و خصوصی، خصوصی‌سازی حتی در سطح بهداشت، آموزش و منابع طبیعی، به بیگاری گرفتن دانشجویان در طرح کارورزی، زنانه شدن فقر، حذف زنان از بازار کار، فشارهای ناشی از مهاجرت و حاشیه‌نشینی بر مردم و به ویژه زنان منبع نگرانی دائم آن‌ها بوده است.

(منبع تصاویر: چپ- راست) اعتراضات کارگران بخاطر کارمزد معوقه - ۱۶ تا ۳۰ دیماه [جدی] ۱۳۹۵

امروز زنان ایران نیز بیش از هر زمان دیگری با فقر و بیکاری دست و پنجه نرم می‌کنند. بعضی از آنان به واسطه درآمد زیر خط فقر خانواده‌هایشان و برخی به دلیل بیکاری گسترده‌ای که گریبان گیرشان شده است. جنبش زنان ایران پیش از این و در بیانیه‌ای که ۴ سال پیش منتشر کرد نسبت به فرودستی بیش از پیش زنان اعتراض کرد و نسبت به فقیرتر شدن زنان هشدار داد. امروز حتی آمارهای رسمی نیز وقوع آنچه را که پیش‌بینی شد تأیید می‌کند، چنان که در روندی حدوداً ده ساله (۱۳۸۴ تا ۱۳۹۳) سالانه ۱۰۰ هزار زن شاغل از کار بیکار شده‌اند و فقط در یک سال یعنی در سال ۱۳۹۳ از هر سه زنی که در بخش خصوصی شاغل بوده و به مرخصی زایمان رفته، یک نفر نتوانسته به کار خود برگردد و اخراج شده است. از سوی دیگر گفته می‌شود جمعیت زنان سرپرست خانوار در ایران در یک بازه ۲۰ ساله (۱۳۷۰ تا ۱۳۹۰) رشدی ۵۵ درصدی داشته و این در حالی است که ۸۲ درصد زنان سرپرست خانوار بیکار هستند. علاوه بر آن افزایش آمار زنان تحصیل کرده نشان می‌دهد که آنان نیز از قربانیان اصلی بیکاری در کشور بوده‌اند و اگرچه زنان توانستند از سد دانشگاه‌ها با موانعی مثل بومی‌سازی یا حذف رشته‌های «مردانه» بگذرند، اما مدارک دانشگاه‌ها نیز مجوزی برای ورودشان به این بازار کار محدود نبوده است.

(مأخذ تصویر) تهران - ۵ اسفند [حوت] ۱۳۹۳

اکنون بسیاری مردم را دعوت به آرامش می‌کنند، راه‌های منطقی برای تغییر نشان می‌دهند، و حضور خیابانی را خطرناک و حساسیت‌برانگیز می‌خوانند و آن را دلیلی بر خشونت حکومت می‌دانند. اما کارنامه جنبش‌های اجتماعی در

سه دهه گذشته مملو است از تلاش برای فعالیت مدنی مسالمت‌آمیز که با پاسخی سخت و خشن مواجه شده است. تشکل یابی اصناف و نهادها و جنبش‌های مدنی با لغو مجوزهای اخذ شده و پلمپ دفاتر این نهادها و پیگرد قضائی اعضایش مواجه شده است. بارها و بارها دعوت به راهپیمائی‌های سکوت یا تجمع‌های آرام در پارک‌ها و فضاهای عمومی با هجوم و بازداشت و پرونده‌سازی پاسخ داده شده است و حق مردم در اعتراض به رسمیت شناخته نشده است.

ما به‌عنوان جمعی از فعالان جنبش زنان ایران، از دعوت‌کنندگان به اعتراضات مسالمت‌آمیز و فعالیت قانونی می‌پرسیم، کجای تلاش برای اخذ امضاء از مردم برای تغییر قوانین تبعیض‌آمیز غیرقانونی یا خشونت‌آمیز بود که صدها تن بازداشت شدند و صدها پرونده قضائی شکل گرفت؟ کجای کمپین انتخاباتی «تغییر چهره مردانه مجلس» غیرقانونی بود که پیش از فعالیت رسمی سرکوب شد؟ تحسن آرام کسانی که پشت درهای «آزادی» ماندند چرا با خشونت و بازداشت همراه شد؟

جنبش زنان ایران همواره تلاش کرده با آرامش و در بستر همین قوانین تنگ‌نظر اندک فضائی برای زیست زنان و مردان در برابری و به دور از تبعیض باز کند. اما فارغ از آن که موضوع فعالیت آن چه بوده، همواره با سرکوب مواجه شده است.

ما کنشگران علیه تبعیض و نابرابری مسؤولیت خود می‌دانیم که اجازه ندهیم بر تاریخ فعالیت‌های عاری از خشونت مردم خاک پاشیده شود و مردم مسؤول خشونت‌هایی شناخته شوند که بر خودشان وارد می‌شود و همچون گذشته مسؤولیت خود می‌دانیم که در خیابان و در فضای عمومی با همه گوناگونی این جنبش حاضر شویم و حقوقمان را مطالبه کنیم. همان‌گونه که مسؤولیت حکومت را پاسخگوئی به مطالبات بخش‌های مختلف مردم بدون تهدید و تبعیض و سرکوب می‌دانیم، و در این مقطع مشخص خواستار آزادی تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتی، آزادی حق تشکل و اجتماعات و در ارتباط با زنان متوقف کردن سیاست‌هایی که به خانه نشین کردن زنان منجر می‌شود؛ برابری جنسیتی در حوزه کار و اشتغال؛ اجرای سیاست‌های حمایتی از زنان سرپرست خانوار؛ تغییر ساختارها و قوانین تبعیض‌آمیزی که به مثابه ابزار سرکوب اجتماعی و اقتصادی زنان هستیم.

اسامی امضاءکنندگان:

احترام شادفر، احسان احراری، احمد زاهدی لنگرودی، آزاده چهره‌ای، اصغر کیانی، اکبر مهدی، المیرا محمدی خواه، الناز انصاری، الناز براتی، الهام عابد عبادی، الهام وطندوست، الهه امانی، الهه فراهانی، امیر شبنم پور، امیر یعقوبعلی، امین معظمی، آوین خویش کار، آذین رضائیان، آذر هسپار، آزاده بهکیش، آزاده خسروشاهی، آزاده فرامرزیها، آزاده مولوی، آما بهمن پور، آمنه آستانه، آیدا پهلوان، آیدا سعادت

بابک سلطانی، باران قدرآبادی، بنفشه جمالی، بهار فامیلی، بهاره جعفری، بهاره منشی، بهنام امینی پرنیان نعمتی، پروانه اسانلو، پروانه یآوری مقدم، پروین ضرابی، پریسا کاکائی، پویش عزیزالدین، توران پوری، ثمین چراغی، پرستو فروهر، پروین اردلان، پروین ذبیحی

جعفر مرتضوی، جلوه جواهری، حدید تقی یار، حسن ذاکری، حلیا فانزی پور، خدیجه مقدم، حماد شیبیانی دلارام علی، دنا دادبه، رضوان مقدم، رفعت رازی، رها عسکری زاده، رویا مهرآسا، ریحانه جدیدفرد، زهرا رستگار، زهره ارزنی، زهره اسدپور، زهره زمانی، زهره معینی، زینب آژیراک، زینب بایزیدی، زینب پیغمبرزاده، ژیلدا داورپناه، ژینا مدرس گرگی

سارا حسینی ، سارا صحرانورد فرد، سالومه رحیمی، ساناز محسن‌پور، سائینا مقصودی ، سپیده رحمتی، ستاره سجادی، سحر حاتمی لحاقی، سحر رضازاده، سحر سجادی، سحر محمدی، سعید آرامی، سعید سعیدفی، سعیده رجا، سمیرا گرشاسبی، سمیه جعفری، سمیه رشیدی، سمیه نسیم، سوسن طهماسبی، سیما حسین زاده، سیمین فروهر، سیمین کاظمی شبنم میری، شراره خانبلوکی، شقایق اقدامی، شکوه صبحی، شکبیا عسگریپور، شمیم شرافت ، شهپر بامداد، شهلا فروزانفر، شهناز مداح، شهین نوائی، شیدا عسکری، شیما قوشه،

صابره صادقی، صبری نجفی ، صدیقه دامغانی، عذرا طبری، عشا مومنی، علیرضا خانبخشی، علی طایفی ، غزال محسن پور، غزل اسبقی

فاطمه مسجدی، فائزه سیزواری، فائزه زارع، فتانه عبدالحسینی، فخری شادفر، فرحروز رنجبر، فرخنده جبارزادگان، فرخنده جعفری، فرزانه جلالی فر، فرزانه کمالی، فرشته ناجی حبیب زاده، فرناز تبریزی، فرنگیس بیات ، فریبا مخبر، فروغ رسولی، فروغ سمیع نیا، فریده یزدی، فیروزه مهاجر

کاوه کرمانشاهی، کیانا کریمی، کاوه صباغی، کیمیا مهدیپور، گلاله وطن دوست، لیلا آسدی، لیلا موری

مانا مشهدی، محسن هویدائی، محمد پور عبدالله، محمد حسین فوقانی، محمد رفیعی، محمدحسین عسگری، محبوبه حسین زاده، مریم حسین خواه، مریم رحمانی، مریم زندی، مریم امینی، مریم جعفریه، مریم رضائی، مریم روستا، مریم روستائی صفت، مریم قائم مقامی، مژده مردوخ، مسعوده میری، معصومه کمالی ، ملاحت مداحی، ملوک عزیززاده، ملیحه جلیلود، منصور اسانلو، منصوره بهکیش، منصوره شجاعی، منیژه ملاحاجی، منیژه نجم عراقی، مهرنوش میرسعیدی، مهسا جزینی، مهسا شهشانی، مهشید پگاهی، مهناز پراکند، مینا الهی، مینا رفیعی، مینا کشاورز، مینا گلکار، مینا پاکدل، مینا پزنده، مهدی محمدی، مینا محبوبی، مهین سلطانی، مهین فرهنگیان.

نازلی فرخی، ناهید جعفری، ناهید میرحاج، نجمه واحدی، نجیبه اسدپور، ندا سلطانی، ندا ناجی، نرگس رامین، نرگس صحرانوردفرد، نرگس طیبات، نسترن حمیدی، نسرتین حسینی، نسرتین بصیری، نسرتین صفائی، نسرتین مقدم، نسیم خسروی، نسیم فروردین ، نعیمه دوستدار، نفیسه محمدپور، نقی رشیدی، نگین بانک ، نوشین کشاورز نیا، نیره توحیدی، نیکی حائری، نیلوفر فولادی

هادی فرزانه، هدا امینیان ، وحیده مولوی

مأخذ: <http://www.tlaxcala-int.org/article.asp?reference=22494>